

برنامه آگاهی‌رسانی درباره تحصیل دختران

آزادیت

ریحانه صادقی
مترجم

سازمان مشارکت جهانی برای آموزش
یا (GPE Global Partnership for Education)

پلتفرمی چندجانبه برای همکاری، مشارکت و
تأمین بودجه است که با هدف بهبود نظام‌های

آموزشی در کشورهای در حال توسعه و، در نتیجه آن، افزایش تعداد
کودکان بهره‌مند از آموزش در این کشورها فعالیت می‌کند. GPE تنها
صندوق جهانی انحصاراً فعال در زمینه آموزش در کشورهای کم‌درآمد
و در حال توسعه است. این سازمان به مدت دو دهه با آوردن
نیوکاران، سازمان‌های بین‌المللی، جامعه مدنی، سازمان‌های
جوانان و معلمان، بخش خصوصی و زیرساخت‌های لازم به این
کشورها، مشغول به تلاش برای تغییر نظام‌های آموزشی آن‌ها به
گونه‌ای بوده است که امکان دسترسی به آموزش با کیفیت برای همه
دختران و پسران فراهم باشد، به‌ویژه آن دسته از کودکانی که به
سبب فقر، نقل مکان و آوارگی یا ناتوانی به حاشیه رانده می‌شوند.
GPE همواره بر یافتن راه‌حلی مناسب برای ایجاد نظام‌های
آموزشی انعطاف‌پذیرتر، بهبودپذیرتر و پرقدرت‌تری که ابزار لازم را
برای رشد و بالیدن کودکان (به‌ویژه دختران) این کشورها و مشارکت
آن‌ها در ساختن جهانی شکوفاتر، پایدارتر و آبادتر در آینده در
اختیارشان قرار می‌دهد، تأکید داشته است.

موضوع تحصیل دختران از جمله مواردی است که در همه
استراتژی‌ها و عملیات GPE گنجانده شده است. بسیاری از
کشورهای عضو GPE، رسیدگی به مسئله تحصیل دختران را به عنوان
اولییتی مهم برای ایجاد تغییر در نظام‌های آموزشی تأیید و تصدیق
کرده‌اند. در همین راستا، این سازمان در ماه مه سال ۲۰۲۱، سندی
با عنوان Girls' Education Awareness Program (GEAP) یا «برنامه
آگاهی‌رسانی درباره تحصیل دختران» را منتشر کرد. این برنامه با
همکاری دفتر امور خارجه و مشترک‌المنافع و توسعه (FCDO) و وزارت
آموزش و پرورش بریتانیا تنظیم شده است تا پاسخ‌گوی نیازهایی

باشد که در جریان مشاوره‌های صورت گرفته با وزارت آموزش و
پرورش، کمپانی‌ها و سایر شرکا شناسایی شدند. این مشاوره‌ها در
نهایت، در نوامبر سال ۲۰۲۰، به برگزاری گفت‌وگویی با محوریت
یافتن محل تلاقی نیازهای کشورهای در زمینه آموزش و قابلیت‌های
کسب‌وکار، بین این سازمان‌ها انجامید. در این گفت‌وگو، بازاریابی
اجتماعی (بهره‌گیری نظام‌مند از روش‌های بازاریابی و دیگر فنون
و مفاهیم در برنامه‌ریزی برای دستیابی به اهداف رفتاری خاص
و تأمین مصلحت عمومی یا مصلحت یک گروه اجتماعی ویژه)
به عنوان ابزاری مناسب برای جلب توجه به هنجارهای سنتی
آسیب‌رسان شناسایی شد. در این گردهم‌آیی، مدیران ارشد حوزه
کسب‌وکار از جمله مدیران گروه ارتباطی Avanti، Econet،
PWC و کلوپ خدمات بین‌المللی Rotary و وزارت خانه‌های آموزش و
پرورش کنیا، نیجریه و مالدیو برای همکاری در کنار هم قرار گرفتند.
در این سند چنین آمده است: هنجارهای اجتماعی آسیب‌رسان
یکی از دیرپاترین موانع تحصیل دختران بوده‌اند، هنجارهایی مانند
ازدواج زودهنگام دختران و ترجیح پسران به دختران در زمانی که
خانواده‌ها مجبور به انتخاب بین فرزندانشان برای دریافت آموزش
هستند. در این جوامع، دختران حتی زمانی که به مدرسه می‌روند
نیز اغلب از فراگیری موضوعات گروه STEM (علوم، فناوری، مهندسی
و ریاضیات) کنار گذاشته می‌شوند. این امر سبب می‌شود دختران از
کسب مهارت‌هایی که آن‌ها را به عنوان نیروی کار در جایگاه بهتری
قرار می‌دهد باز بمانند. در چند سال گذشته، کووید ۱۹ نیز موجب
شدت یافتن موانع دیرپایی از این دست شد. با بسته شدن مدارس،
دختران در معرض خطر بیشتری قرار گرفتند. میلیون‌ها دختر ممکن
است هیچ‌گاه نتوانند به مدرسه بازگردند...

منبع:

-وبسایت رسمی همکاری‌های/مشارکت‌های جهانی
- سند برنامه آگاهی‌رسانی درباره تحصیل دختران

شهربانو

شنبه
۷ اسفند ۱۴۰۰
۲۴ رجب ۱۴۴۳ شماره ۳۶۱۵

(۸)

شهرزاد

دکتر سمانه پور محمد

پژوهشگر ارتباطات و رسانه

زد. برگشتم و نگاهش کردم. چشم‌های درشت و گیرایی داشت. موهای
موج‌دار قلقل نمکی‌اش را از وسط باز کرده بود. یک خال گوشتی زیر لب‌های
باریکش نشسته بود. چهره‌اش ترسناک بود اما لبخندش به دل می‌نشست.
قوه آدم‌شناسی‌ام می‌گفت به او اعتماد کنم. «نبات! نبات‌سادات صدایش
می‌کنیم.» دروغ نگفتم. گاهی توی خانه دختران را نبات‌سادات صدا
می‌کردیم. اسمش همه‌همه دیگری به پا کرد. بعضی‌ها از اینکه اسم دختریک
آخوند نبات باشد تعجب کرده بودند. بعضی‌ها ذوق زده شده بودند. یک زن
که حالا ایستاده بود کنارم، نگاه کردم. آرامش و سکون عجیبی توی نگاهش
بود. انگار توی زمان ما زندگی نمی‌کرد. لبخند زد. دستم را گرفت و چیزی
گفت. توی آن همه صدا نشنیدم چه گفت، اما فکر کنم گفت که بعداً برایم
توضیح می‌دهد. دستم را بوسید و رفت.

آنچه خواندید بخشی از کتاب «زن آقا» به قلم زهرا کاردانی است، روایتی
صادقانه و جذاب از سبک زندگی خانواده‌های جامعه روحانیت. با مطالعه
این سفرنامه، درباره سبک زندگی و طرز تفکر این افراد اطلاعات بیشتری به
دست می‌آوریم. این کتاب شرح سفر سی‌روزه زوج طلبه به یکی از روستاهای
جنوب ایران در سال ۱۳۹۶ است.

نویسنده در این کتاب، با دقت فراوان، جزئیات زندگی، روابط و آداب و رسوم
مردم این روستای جنوبی را توضیح می‌دهد اما تمرکز اصلی داستان بیش از
هر چیز بر سبک زندگی واقعی خانواده‌های جامعه روحانیت است.

در خلال داستان، خوانندگان با سبک زندگی یک خانواده از طبقه روحانی
آشنا می‌شوند. زهرا کاردانی با صبر و شکیبایی، توانسته است مهربانی و
صداقت مردم آن منطقه را به تصویر بکشد. راوی داستان در سفرنامه خود
به دلیل حجب و حیا تصویری از خانواده و خود ارائه نکرده است و در میانه
داستان متوجه می‌شویم او فرزند پسر دوساله دارد.

قلم‌نویسنده در کتاب «زن آقا» روان، نرم، صمیمی و ادیبانه است که احساس
را برمی‌انگیزد، کاملاً پاکیزه و عاری از زیاده‌گویی و ابهام و اغراقی که معمولاً
در ادبیات داستانی کمابیش وجود دارد. زبان کتاب، ساختار و پردازش آن
کاملاً داستانی است که از یک تجربه زیسته گذرا، نیم‌بند و موقتی گزارش
می‌دهد.

مهم‌ترین نقطه قوت اثر فراز و فرودهای آن است که در یک بستر پرتلاطم
و پرتضاد شکل گرفته است. وقتی خواننده این کتاب را می‌خواند، با
شخصیت‌های داستان همذات‌پنداری می‌کند.

«زن آقا» به قلم زهرا کاردانی در ۱۹۶ صفحه از سوی انتشارات سوره مهر
منتشر شده است.

بازخوانی کتاب «زن آقا»

روایتی جذاب از سبک زندگی روحانیت

«دخترم را زمین گذاشتم. به تجربه فهمیده
بودم که این طور وقت‌ها خنده‌هایش نقش

پرنری در آغاز یک رابطه دارد. توجه‌ها کم به او
جلب شد. چند نفری آمدند طرفمان و دورش جمع
شدند. بعد به مرحله بغل به بغل رفتن رسید. تا
صحبت‌های سید درباره برنامه‌های مسجد و
«خیلی خوشحالیم که در خدمتان هستیم» تمام
شود، چند ده تا سلام و احوالپرسی کرده و لبخند زده
بودم. سید گفته بود: لبخند خیلی مهمه! وقتی
نمی‌خندی، قیافه‌ت شبیه طلبکارها می‌شه. همیشه
لبخند بزن! یک نفر اسم دخترم را پرسید. تا سر برگرداندم
که جوابش را بدهم، یک نفر بیخ گوشم را گرفت توی دستش
و چسباند به دهانش: اسم واقعی دخترت رو به این‌ها نگو! خشکم

زن آقا

• نویسنده: زهرا کاردانی

ضمیمه روزنامه شهرآرا

صاحب امتیاز:

شهرداری مشهد

مدیرعامل:

سیدمیتهم موسوی مهر

سرپرست:

ارژنگ حاتمی

مسئول ضمیمه:

حمیده وحیدی